

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

5846 SAYILI FİKİR VE SANAT ESERLERİ KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI İLE İLGİLİ SE-YAP SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİ

T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Mùdùrlùđù tarafından hazırlanan ve en son T.C. BaŐbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Mùdùrlùđù tarafından Tùrkiye Bùyùk Millet Meclisi'ne sunulan "Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda (FSEK) önemli deđiŐiklikler yapılmıştır.

Yasa Tasarısı metni ve gerekçeler incelendiğinde genel olarak, Tùrkiye'nin taraf olduğu uluslararası sùzleŐmeler ile Avrupa Birliği mùkteabatına uyum sağlamak, etkin bir hak takip sistemi oluŐturmak, telif hakları ihlalleri ile mùcadeleyi etkinleŐtirmek ve bu alanda uygulamanın iyileŐtirilmesini sağlamak amacıyla çeşitli yıllarda çeşitli deđiŐiklikler yapıldığı ancak hâlihazırda telif hakları rejiminin geliŐmesini engelleyecek aksaklıkların meydana geldiği, dolayısıyla telif hakları alanında ulusal ve uluslararası düzeyde yaşanan gelişmeler ve teknolojik ilerlemelerin ekonomik ve kùltürel etkileri dikkate alındığında 5846 sayılı Kanunda değişiklik yapılmasının zorunlu olduğu ifade edilmekle birlikte, taslak metnin tam da vurgulanan konularda ciddi eksiklikler ve hatalar içerdđiđi, gerek teknolojik ilerlemeleri ve gerekse diğer yenilikleri ve en önemlisi de Avrupa Birliği uygulamalarını yansıtmadığı, meslek birlikleri tarafından sunulan görùŐ ve önerilerin bùyùk bir kısmının dikkate alınmadığı görùlmektedir.

Öte yandan, Tasarı'nın neredeyse sadece mùzik sektörù dùŐünülerek hazırlandığı, sinema sektörù açısından yapılan düzenlemelerin ciddi anlamda hatalar içerdđiđi, sinema sektörù dinamiklerinin ve işleyişinin göz ardı edildiği görùlmektedir. Yasa Tasarısı bu Şekilde yasaladığı takdirde, sinema sektörüne geri dönùlmez zararlar verecek, sektörel sorunları bùyütecektir. Zira önemle vurgulamak isteriz ki, sinema sektörù ile diğer sektörler arasındaki en önemli fark, diğer sektörlerde ve özellikle mùzik sektöründe, uluslararası seviyelerde olmasa dahi ciddi anlamda telif toplanırken, sinema sektöründe hiç telif toplanamamasıdır. Dolayısıyla sinema sektörünün yasa deđiŐikliđinden en temel beklentisi, sektörde telif toplanabilir bir yasal zeminin ve teamùllerin oluŐmasıdır.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Halbuki Kanun Tasarısı bu haliyle hiçbir şekilde bu beklentimizi karşılamamakta, sadece yeniden iletim hakkı bakımından zorunlu lisanslama hakkı tanınmaktadır ki, dijital alandaki son gelişmeler doğrultusunda, Yasa'da tarif edilen şekliyle 'Yeniden İletim' dünyada yavaş yavaş ortadan kalkmaktadır. Bunun yerine yayınlar son dönemde hızla artan bir şekilde "Direct Injection" olarak ifade edilen bir teknikle yapılmaya başlanmıştır. Dolayısıyla yakın gelecekte yasa tasarısındaki Yeniden İletim şeklinde bir yayın ortadan kalkacaktır.

Dikkat çekmek istediğimiz ve çok önemli olduğunu düşündüğümüz bir diğer nokta da, sinema sektörüne ilişkin düzenlemeler yapılırken televizyon - dizi sektörüne ilişkin yaşanan fiili durumları düzeltmeye yönelik düzenlemeler yapıldığı, dizi bakış açısıyla sinema sektörünün düzenlenmeye çalışıldığıdır. Bu da ne yazık ki sinema sektörünün işleyişi, dinamikleri ve sektör içinde film yapımcısının rolünün hiç anlaşılmadığını ortaya koymuştur. Ayrıca belirtmek gerekir ki yanlış bir bakış açısının sözkonusu olmasının yanısıra dizi filmlerle ilgili olarak Yasa metnine ilk kez giren kimi konularda da eksik ve hatalı bir şekilde düzenlemeler yapılmış, örneğin eser sahibinin, ilk gösterim veya umuma iletim tarihinden hangisi önce ise o tarihten itibaren 5 yıl (dizi filmlerde 6 yıl) geçtikten sonra bu eseri yayınlayan, yeniden ileten ve erişime sunanlardan uygun bedel alma hakkı düzenlenmiş (aynı düzenleme sinema icra sanatçıları için de yapılmıştır) ancak dizi filmde neden 6 yıl olduğu anlaşılamamıştır. Öte yandan ilk kez Yasa metnine giren 'dizi film'in tanımı yapılmamıştır.

Yukarıda genel olarak belirttiğimiz hususlar yanısıra Kanun Tasarısı'nın kimi maddelerine ilişkin görüş ve önerilerimiz ise ayrıca aşağıda sunulmuştur.

1-Tasarı'nın 5. maddesiyle, Yasa'nın 13. maddesinin üçüncü fıkrasına, 'Bu Kanunun 62 nci maddesi saklı kalmak kaydıyla kayıt ve tescil belgeleri haciz ve rehin işlemleri ile hapis hakkına konu olamaz' cümlesi eklenmiştir. Madde gerekçesinde haklı olarak, kayıt ve tescil belgesinin hak kurucu etkiye sahip olmadığı ve hakları temsil etmediği göz önünde bulundurularak yanlış uygulamaların önüne geçilmek amacıyla bu düzenlemenin yapıldığı belirtilmiş olsa da, kayıt tescil belgelerinin haciz işlemine konu olmaması halinde müzik ve sinema yapımlarının ne şekilde haczedilebileceği

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

konusu çözümsüz kalmaktadır. Sonuç olarak bu şekilde bir düzenleme yapılacaksa bile, belirttiğimiz konuya da bir çözüm bulunmalıdır.

2-Tasarı'nın 8. maddesiyle FSEK 25. madde başlığı ile birlikte değiştirilmiştir. Maddenin sondan bir önceki bendinde; "sinema eseri sahibi ve film yapımcısı arasında akdedilen yapım sözleşmesinde aksi belirtilmedikçe eser sahibi, yayın, yeniden iletim ve erişime sunma haklarını yapımcıya devretmiş sayılır. **Bu halde yahut anılan hakların yapımcıya veya bir başkasına sözleşmeyle devri ya da kullanım yetkisinin verilmesi durumunda dahi eser sahibi, eserin hukuka uygun bir şekilde ilk gösterim veya umuma iletim tarihinden hangisi önce ise o tarihten itibaren beş yıl geçtikten sonra bu eseri yayınlayan, yeniden ileten ve erişime sunanlardan uygun bedel alma hakkına sahiptir. Dizi filmler bakımından bu süre 6 yıldır.** Bu hak devir ve feragat konu edilemez ve sadece meslek birlikleri aracılığıyla takip edilebilir," denilmektedir.

Eser sahibinin, ilk gösterim veya umuma iletim tarihinden hangisi önce ise o tarihten itibaren 5 yıl (dizi filmlerde 6 yıl) geçtikten sonra bu eseri yayınlayan, yeniden ileten ve erişime sunanlardan uygun bedel alma hakkının düzenlenmesi ile ilgili olarak madde gerekçesinde, bu sınırlamanın amacının, işin riskini üstlenen yapımcının sinema eserinden ticari olarak faydalanmasına olanak sağlamak olduğu açıklanmış olsa da, yapılan bu düzenleme sinema sektörünün işleyişinin ve bu konudaki Avrupa uygulamalarının dikkate alınmadığını göstermekte olup, düzenlemenin bu şekilde yasalaşması, gerekçede belirtilenin aksine şekilde sinema yapımcısının aleyhine olacaktır. Yapımcı sözleşmelerle devraldığı hakları münhasıran kullanarak filmi çeşitli mecralarda ticari olarak işleten, filmle ilgili finansman sahiplerine mali ve hukuki yükümlülüklerini yerine getiren kişidir. Riskli bir sektör olan sinema sektöründe yatırımcıların geri dönüş sağlayabilmeleri film üretiminin devam etmesi açısından hayati önem taşımaktadır. Kanun Tasarısı madde gerekçesinde belirtilen amaca ulaşılabilmesi için yapılması gereken şey, filmin birinci gösteriminden/ ilk yayınından değil, ikinci gösteriminden/tekrar yayınından uygun bir bedel hakkının tanınmasıdır. Aksi hal zaten sorunlu olan film üretim sürecinin daha da sıkıntıya girmesine ve sektörel daralmaya neden olacaktır.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

3- Tasarı'nın 16. maddesi ile 42. madde de birtakım değişiklikler yapılmıştır. Yapılan değişikliklerden bir tanesi de, en az iki meslek birliğinin bir araya gelerek Bakanlıktan izin almak suretiyle tüzel kişiliği haiz ortak lisanslama birliği kurması hakkındadır. OLB kurulması ihtiyari olarak düzenlenmiş olmakla birlikte, 42/E maddesinde düzenlenen zorunlu toplu lisanslama alanlarında, aynı alanda birden fazla meslek birliği olması halinde OLB kurulması zorunlu tutulmuştur. 42/E maddesinde düzenlenen zorunlu toplu hak takibi bakımından Ortak Lisanslama Birliği kurulmasının faydalı olacağını düşünmekle birlikte, OLB'lerin tüzel kişi olarak kurulmasının ve zorunlu hale getirilmesinin meslek birliklerinin işlevsizleştirmesi başta olmak üzere birçok soruna neden olacağı düşünölmektedir. Zira tüzel kişi olarak aynen meslek birlikleri gibi kurulup faaliyet gösterdiğinde, meslek birliklerinde olduğu gibi organlarının oluşturulması, seçim vb. gibi bir çok prosedür söz konusu olacak, bu durum özellikle temsiliyet bakımından, ciddi adaletsizliklere sebep olabilecektir. Dolayısıyla önerimiz, hâlihazırda müzik sektöründe fiilen gerçeleştirilen OLB sistemine yakın bir sistemin kurulmasına ilişkin düzenlemelerin yapılması yönündedir.

4- Tasarı'nın 18. maddesi ile Yasa'nın 42/B maddesi başlığı birlikte değiştirilmiştir. Meslek Birliklerinin görev ve yükümlölüklerinin düzenlendiği bu madde içeriğine bakıldığında, sadece devir alınan hakların yönetimi ile ilgili görev ve yükümlölüklere yer verildiği görölmektedir. Ancak sinema sektöründe faaliyet gösteren meslek birliklerinin ve özellikle yapımcı meslek birliklerinin hakların idaresi dışında da sektörel olarak hayli önemli görev ve yükümlölükleri bulunmaktadır. Nitekim film yapımcılarını temsil eden meslek birliklerinin FSEK ve ilgili mevzuat yanı sıra **5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun** çerçevesinde de görev ve yetkileri vardır. Taslak metne eklenen amaç maddeleri 5224 sayılı Kanun ile sinema meslek birliklerine verilen görev ve amaçlar düşünöldüğünde yetersiz kalmaktadır. İlgili maddelerin daha geniş bir bakış açısı ile yeniden değerlendirilmesinin yerinde olacağı düşünölmektedir.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

5- Tasarı'nın 19. maddesinde yer alan, Meslek Birliklerinin Denetimi'nin düzenlendiği 42/D maddesi ile meslek birliklerinin faaliyet izninin iptal edilmek suretiyle idare eliyle kapatılması oldukça sakıncalıdır.

Yasa'nın mevcut metninde, yapılan denetimlerde Yasa'ya aykırı kimi hallerin tespiti halinde meslek birliğinin uyarılması, ikinci uyarıyı takiben de kusurların giderilmemesi veya yapılan denetimlerde hukuka aykırılıkların tespit edilmesi halinde Bakanlık tarafından en geç üç ay içinde olağanüstü genel kurul yapmak üzere üyelerin davet edileceğine ilişkin düzenlemeler mevcuttur. Ancak yeni düzenlemede ek olarak olağanüstü genel kurul yapılmasına rağmen eksiklik ya da aykırılığın devam etmesi halinde Bakanlıkça meslek birliğinin faaliyet izninin iptal edileceği ve faaliyet izni iptal edilen meslek birliği hakkında tasfiye hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir. Yine yeni bir düzenleme olarak devamla, 'denetimlerde, birliğin iř ve işlemlerinde açık ihmali veya suiistimali görülenler, eylemin niteliği ve ağırlılığına göre Bakanlıkça her zaman görevden el çektirilebilecektir,' düzenlemesi getirilmiştir. Tüm bu düzenlemeler Bakanlığın adeta bir mahkeme gibi davranması anlamına gelmekte olup, keyfi uygulamaların önüne açabilecek bir düzenleme olması yanı sıra meslek birliklerini adeta Bakanlığın bir idari birimi konumuna sürüklemektedir. Mevcut durumda olduğu gibi meslek birlikleri, Dernekler Kanunu'na yapılan atıf gereği ancak yargı kararı ile kapatılabilmelidir. Bu düzenlemelerin demokratik düzene, hukuk devleti ilkesine ve yargı bağımsızlığı ilkelerine uygun olmadığı ortadır. İdari bir karar ile bir sivil toplum kuruluşunun kapatılması Anayasal normlara ve uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Ayrıca görevden el çektiren yöneticilerin; yönetime seçilemeyecekleri şeklinde temel hak ve özgürlükler idari kararla engellenmemelidir. Seçme ve seçilme hakkı, anayasal bir hak olup kanun ile veya uygulamada yargı kararı ile kısıtlanabilir. İdari bir karar ile temel hak ve özgürlükler ortadan kaldırılamaz. Aksi durum Hukuk Devleti ilkesine zarar verecektir.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

6- Tasarı'nın 19. maddesiyle, Toplu Hak Yönetimi başlıklı 42/E maddesinde film yapımcısı meslek birliklerine sadece yeniden iletim hakkı bakımından lisanslama yapma hakkı tanınmıştır. Oysa, umuma iletim hakkı bakımından -yayın bakımından ikincil gösterimlerle sınırlı olmak kaydıyla- film yapımcısına da toplu hak takip yetkisi tanınmalıdır.

42/E'de yer alan yeni düzenlemeyle, fonogram yapımcıları bakımından, fonogramların ticari amaçla umuma iletilmesi halinde 25. madde de sayılan tüm umuma iletim biçimlerini kapsamak üzere adil bedel hakkı tanınmışken, film yapımcıları bakımından sadece yeniden iletim bakımından zorunlu lisanslama hakkı tanınmış, bir yandan film yapımcısının umuma iletim hakkına münhasıran sahip olduğu düzenlenmiş, öte yandan bu alanda toplu hak takibi yapma hakkı tanınmamıştır. Bu durum aynı hak kategorisinde yer alan iki grup arasındaki çifte standarda işaret etmektedir. Kaldı ki film yapımcısı ile fonogram yapımcısı arasında sektörel fark dışında hiçbir fark yoktur, hatta film yapımcısı bir filmin meydana getirilmesi için çok fazla bileşeni bir araya getirmekte, sadece işin ekonomik kısmını üstlenmemekte, filme yaratıcı katkıda da bulunmaktadır. Demek istediğimiz bir ayrım yapılacak ise de bu film yapımcısı lehine olmalıdır.

Büyük kentlerdeki kafe, bar, bilardo salonu vb. mekânlarda izinsiz film gösterimi (özellikle yabancı filmlerin) yapıldığı bilinmekte, bu korsan gösterimlerin filmlerin sinema gösterimlerini de olumsuz etkilediği bilinmektedir. Umuma açık mahallerde toplu hak takip yetkisinin sinema sektörüne de tanınması, izinsiz ve korsan gösterimlerle mücadele edebilmesinin de önünü açacaktır.

Aynı şekilde erişime sunma hakkı bakımından da film yapımcılarına lisanslama hakkının tanınmamış olması Avrupa Birliği ülkelerindeki uygulamalarla örtüşmemektedir. Teknolojinin geldiği düzey itibariyle sinema sektörü açısından Avrupa ülkelerinde 'Ancillary Rights' olarak adlandırılan (Catch Up, Start From Beginning, NPVR vb.) dijital haklar yani kısaca kişilerin seçtikleri yer zamanda herhangi bir yöntemle erişime sunma hakkı kapsamında değerlendirebileceğimiz haklar bakımından film yapımcıları toplu hak takibi yapmakta olup, Kanun Tasarısı halihazırda bu hakları film yapımcısı meslek birliklerine tanınamaktadır.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

7- Tasarı'nın 22. maddesi ile FSEK madde 44'e eklenecek olan "Özel (Kişisel) Kopyalama Bedeli"nin ¼'lük hazine için yapılacak olan kesintiden sonra kalan bedelin yarısının meslek birlikleri eliyle hak sahibi üyelerine dağıtılmak üzere verileceği belirtilmektedir. Bu oldukça önemli düzenlemedir. Uzun zamandır tüm sektörler tarafından talep edilen ve uluslararası taahhütlere de mevzuatımızın uygun hale gelmesini sağlayacak bir değişiklik olacaktır. Ancak taslak metinde hak sahiplerine dağıtılacak oranın artırılması yerinde olacaktır. Bu nedenle talebimiz; **Özel (Kişisel) Kopyalama Bedeli"nden Hazine için yapılacak olan ¼'lük kesintiden sonra kalan bedelin yüzde sekseninin meslek birlikleri eliyle hak sahiplerine dağıtılması yönünde düzenleme yapılmasıdır.**

8- Tasarı'nın 25. maddesi ile Yasa'nın 68. maddesinde de bazı değişiklikler yapılmıştır. Yapılan değişiklikler genel olarak olumlu olmakla birlikte, Yasa metninin mevcut halinde bulunan 'çoğaltma hakkı'na madde metninin birinci bendinde yer verilmediği görülmektedir. Madde; 'Bir eserin hak sahibinin izni olmaksızın işlenmesi, temsili veya umuma iletilmesi hallerinde.... Denilmektedir. Öte yandan ikinci bendi; 'izinsiz çoğaltılmış nüshalar tecavüz edenin elinden çıkmamışsa' Şeklinde devam etmektedir. Çoğaltma hakkının ilk bendinde unutulmuş olduğu kanısıyla, eklenmesinin yerinde olacağı düşünölmektedir.

9- Tasarı'nın 31. maddesiyle Yasa'ya eklenen 80/A maddesinin 3. bendinde icracı sanatçılar bakımından uygun bedel hakkı düzenlenmiştir. FSEK 25. Maddede sinema eser sahipleri açısından yapılan değişikliğin aynısı, bu kez icracı sanatlar bakımından yapılmıştır. Yukarıdaki eleştirilerimiz bu düzenleme bakımından da aynen geçerlidir.

Öte yandan yukarıda belirttiğimiz çerçevede olması gereken adil bedel hakkı film yapımcılarına da tanınmalıdır. Film Yapımcısı da tıpkı, yönetmen, senarist veya oyuncular gibi eserin yaratıcı tarafından faaliyet gösteren; filmlerin yapım tasarısını gerçekleştiren kişilerdir. Haliyle film yapımcıları haklarını üçüncü kişilere devrettikten sonra dahi filmleri üzerinde uygun bir bedel talep etme hak ve yetkisine sahip olmalıdırlar. Eser sahipliği nasıl devredilmez bir sıfat ise; ilk tespiti yapan film yapımcısının da film yapımcısı sıfatı devredilmezdir. Film yapımcısı, film yatırımcısı veya filmin haklarının kullanıcısı değildir. Bizzat hak sahiplerinden birisidir.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Sonuçta Tasarı metninin film yapımcısı ile ilgili düzenlemeleri, film yapımcısının sadece tacir olarak görüldüğü, filme yaptığı katkının göz ardı edildiğini göstermektedir. Ancak ne gariptir ki kategorik olarak aynı statüde olan fonogram yapımcısına lisanslama vb. alanlarında adil bedel hakkı başta olmak üzere çok geniş haklar tanınmışken, teknik olarak fonogram yapımcısından hiçbir farkı olmayan ve hatta farklı olarak sinema filmine kreatif katkısı yadsınamaz olan film yapımcısına sadece yeniden iletim bakımından lisanslama hakkı tanınmış, örneğin umuma iletim ve dijital iletim bakımından film yapımcısı meslek birliklerinin lisanslama yapmasının önü kapatılmıştır. Hâlbuki özellikle oteller başta olmak üzere umuma açık mahaller ile dijital iletim bakımından da film yapımcılarının da telif toplama hakkı mutlaka olmalıdır. Yine eğitim amaçlı kullanımlar ile kütüphanelerdeki kullanımlar bakımından da film yapımcısı meslek birliklerine lisanslama yetkisi mutlaka tanınmalıdır.

10- Tasarı'nın 32. maddesi ile eklenen 80/E maddesi de eksiklikler içermektedir. Mevcut metinde bulunan, film yapımcısının temsil, kiralama ve ödünç verme haklarına madde metninde yer verilmemiştir. 80/E maddesinin yeni hali ile ilgili olarak, madde metinlerinin AB mevzuatına uyumlu olması ve sadeleştirilmesi dışında gerekcede temsil, kiralama ve ödünç verme haklarının neden çıkarıldığına ilişkin bir açıklamaya yer verilmemiştir.

Bakanlığınızca gerçekleştirilen Çalıştay'larda tartışıldığı üzere 'Temsil Hakkı' sadece doğrudan temsili düzenleyecek şekilde değiştirilmiştir. 'Umuma İletim Hakkı' ile 'Temsil Hakkı'nın yakın konuları düzenliyor oluşu nedeniyle bu değişiklik prensip olarak olumlu bir değişikliktir. Ancak sinema sektörü açısından sinema salonu ya da benzer alanlardaki sinema film gösterimlerinin hangi hak kapsamında değerlendirilmesi gerektiği konusunun tartışmalı olması ve bu konuda Avrupa'da da farklı uygulama ve düzenlemelerin olması nedeniyle (filmlerin sinema ya da benzeri salonlardaki gösteriminin 'Umuma İletim' hakkı kapsamında düşünülerek film yapımcısının münhasır hakları arasında sayılan temsil hakkına Yasa'nın bu maddesinin yeni halinde yer verilmediği düşünülmeyle birlikte) film yapımcısı bakımından bir hak kaybı yaşanmaması için kiralama ve ödünç verme hakkı yanısıra temsil hakkının da madde metnine(80/E) eklenmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Nitekim Tasarı'nın 7. maddesi ile 24. maddede yapılan değişiklik sonrasında da 'bir eserin umuma mahallerde doğrudan doğruya gösterilmesi' denilerek tam da filmlerin

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

sinema salonlarında ya da benzer mekanlardaki gösterimleri kastedilmiştir. Dolayısıyla Tasarı'da da bir filmin sinemada gösterimi 'Temsil Hakkı' kapsamında değerlendirilmekte olup, bu düzenleme ile film yapımcısının en temel hakkı düzenlenmemiş olmaktadır.

11-Tasarı'nın 35. maddesi ile Yasa'nın ek 2. maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilmiş ve maddeye yeni bir fıkra eklenmiştir. Yapılan bu yeni düzenleme ile; '..Ancak bu Kanunun 25. maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenen uygun bedel hakkı, 12.06.1995 tarihinden önce yapımına başlanmış olsa dahi 8. maddede belirtilen sinema eseri sahipleri hakkında uygulanır' denilmektedir. Bilindiği üzere 4110 sayılı yasa ile yapılan değişiklik öncesi sinema eserinin sahibi yapımcıdır. 4110 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikle 12.06.1995 sonrasında yapımına başlanılan eserlerin ise Yasa'nın 8. maddesinde sayılan eser sahiplerine ait olduğu düzenlenmiştir. İŖte halihazırda 1995 öncesi sinema filmlerinin sahipleri ile 1995 sonrası sahipleri farklı olduğundan, 1995 öncesi yapılmış olsa dahi bu sinema filmleri bakımından da uygun bedel hakkının 8. maddede sayılan sinema eseri sahipleri hakkında uygulanacağına ilişkin düzenleme, film yapımcısının Yasa ile güvence altına alınan hakkına tecavüz teşkil edilecektir. Dolayısıyla yapılan düzenlemenin bu çerçevede tekrar ele alınması kanımızca zorunludur.

Saygılarımızla bilginize sunarız.